

**Antoninus Diana Panormitanus, Clericus Regularis, Doctor
Celeberrimus, Coram S. D. N. Alexandro VII. Episcoporum
Examinator, & Sancti Officij Regni Siciliae Consultor,
Coordinatus, Seu Omnes ...**

Diana, Antonino

Lugduni, M. DC. LXXX.

9. An in Altari privilegiato pro defunctis satisfaciat, si quis celebret Missam, quæ non sit de requiem, licet in indulto non exprimatur? Et an in dicto Altari privilegiato possit dici Missa de ...

[urn:nbn:de:hbz:466:1-76369](https://nbn-resolving.org/urn:nbn:de:hbz:466:1-76369)

alios indigentibus per diuinam misericordiam: vel quòd si suffragans non habeat intentionem suffragandi alicui, per diuinam misericordiam dispensatur aliis indigentibus.] Sed descendamus ad alios casus magis particulares, & practicabiles.

RESOL. IX.

An in Altari Priuilegiato pro defunctis satisfaciatur, si quis celebret Missam, que non sit de Requiem, licet in Indulto non exprimat?

Et an in dicto Altari Priuilegiato possit dici Missa de Requiem in die festo duplici, & de præcepto, qui incidit in die assignato pro dicto Altari Priuilegiato?
Ex p. 4. tract. 4. & Misc. Ref. 2. 33.

Sup. hoc in Ref. seq. & inf. in Ref. 33. §. vi. & in Ref. 41. à §. N. c. deforam.

§. 1. **H**ic casus est practicabilis, & negatiue respondit sacra Cardinalium Congregatio Rituum in vna Pistorien. 1. Iuny 1601. & in vna Toletana 13. Iuly 1601. sic asserens: Missa celebrata in Altari Priuilegiato pro defunctis non suffragatur, nec indulto satisficit, nisi sit de Requiem, licet in indulto non exprimat.

2. Notandum est etiam hic obiter, Missam de Requiem, in Altari Priuilegiato non posse dici in die festo duplici, & de præcepto, qui incidit in diem assignatum pro dicto Altari Priuilegiato. Ita dicta sacra Congregatio die 25. Aprilis 1626.

RESOL. X.

An Missa celebranda in Altari Priuilegiato pro liberanda anima Purgatory sit necessario dicenda de Requiem?

Et colligitur celebrantem pro defuncto accipere maiorem fructum ex Sacrificio, quam si pro viuo celebraret.

Difficultas vero est in diebus, qui non sunt Dominicis, & duplices, an teneatur Capella dicere Missam votiuam, vel de Requiem, si in institutione dicta Capellania dicitur, vt sint de Requiem, vel votiuam?

Et que Missa ex supradictis magis profuit defuncto? Idem dicendum est, quando quis accipit stipendium pro dicenda Missa votiuam, an possit dicere aliam currentem in illo die? Ex p. 9. tract. 2. Ref. 8.

Sup. hoc in Ref. præterita, & in aliis eius nor.

§. 1. **A**d hoc dubium sic responder Philippus de la Cruz in *Thezaur. Ecclesie*, tr. 2. §. 6. n. 7. [Difficultas est, si las Missas, que se mandan dezir por alma en los Altares priuilegiados, necessariamente han de ser de Requiem? A lo qual respondo, que si en la Bula de su concecion dize, que la Missa aya de ser de Requiem, lo ha de ser porque ella es la intencion de su Santidad, como he dico de los Jubileos: y no lo siendo no aproucharà al alma, en orden à la indulgètia, aunque el Sacrificio; y entòces serà, como si tal gratia ne se huiesse concedido. Pro manera que si dize en la Bula, que ha de ser de Requiem, lo ha de ser, como buy bien en seña Rodriguez.] Attendendum tamen, quòd si Bulla dicatur, quòd Missa sit de Requiem, vt dicitur pro Defuncto, necessarium est quòd hæc Missa dicatur: alioquin, quoad Indulgentiam minime defuncto proderit.] Pero no se exprellando, bien si puede desir la Missa de Santo, ò Santa i valdra tanto como lo otra, y en mi opinion le aprouchara mas: porque segun vna ley el beneficio que haze el Principe ne, se ha de restringir, ny coartar, sino dilatar, como en ello no aya malicia, y los disponen los sacros Canones, y mas si es de mayor utilidad, como en lo dicho, que por interuenir la

intercession de los Santos, les son mas vtils.] Ita ille, cui adde Hieronymum Garciam in *Summ. nor. tract. 3. diff. 1. 1. dub. vlt. num. 12.* Fagundez lib. 3. cap. 9. num. 7. Marchinum part. 2. cap. 24. num. 7. Laurorium de *Indulg. p. 2. cap. 30. n. 114.* Quintanaduenas in *Theol. mor. tom. 1. tract. 4. Appendicis, dub. 2. num. 6.* Hieronymum Rodriguez in *Compen. gg. Reg. resol. 77. num. 70.* Trullench in *expos. Bull. defunct. dub. 5. n. 6.* Zerolam in *praxis, part. 2. verb. Missa §. 7.* Fragosum de *Republ. Christian. tom. 2. part. 2. lib. 8. disp. 19. §. 7. n. 19.* Zapatum tom. 2. *Responsionum, de iure Canonico, lib. 3. de Penit. & remiss. respons. num. 1.* Barolam in *Aphorismis pro vtroque foro, litera M. verb. Missa, §. 5.* Naldum in *Summ. verb. Missa, n. 21.* Nauarrum *conf. 17. de Penit.* Bordonum in *consiliis Regularium, tom. 1. ref. 91. n. 6.* Syluium in *resmor. tom. 2. verb. Altare Priuilegiatum, 1. asserentes, quòd quando tenor priuilegij exprimit Missam de Requiem, aut de Mortuis esse dicendam, eo casu non satisficit Altari Priuilegiato dicendo aliam Missam, etiam concurrentem: quia videtur apponi Missa talis generis pro forma, qua non seruata, nihil fit, secundum vulgata iura. Quando genus Missæ non exprimitur, sed tantum dicitur, quòd in eo Altari celebratur pro fidelibus Defunctis, eo casu Sacerdos celebrans satisficit suæ obligationi, & Altare Priuilegiatum prodest Defunctis. Ratio est: quia non minus satisfactoria est quælibet alia Missa pro defunctis, quam illa de Requiem.*

2. Sed, his non obstantibus, extant declarationes Sacrae Congreg. Rituum quas asserit Barbosa *col. 478. n. 1.* asserentes, Missam pro defunctis celebratam in Altari Priuilegiato, non suffragari, nisi sit de Requiem, licet in indulto non exprimat. Et idem Lezana in *Summ. tom. 3. verb. Altare, nam. 19.* sic ait: [Altaria Priuilegiata sunt illa quibus concessa est Indulgentia plenaria pro mortuis. Quamvis autem aliqui existiment, non esse necessarium ad consequendam hanc Indulgentiam, dicere potius vnam Missam quam aliam; sed per quancunque Missam obtineri posse hanc indulgentiam; idque, speculatiue loquendo, probabile videatur: nihilominus, quia Sacra Congreg. sæpius declarauit, in Altari priuilegiato debere celebrari Missam de Requiem, alias indultum non suffragari Defunctis, etiam si in indulto id non exprimat: idem his Decretis obtemperandum est.] Ita ille. Ego vt verum fatear, priori sententia libenter adhaerem: sed, quia veneror Oracula Purpuratorum Patrum, supposita veritate dicarum Declarationum Sacrae Congreg. non audeo ab illis dicere: & idem puro Missam de Requiem, dicendam esse; & ita, me citato, tenet Franciscus Nigro in *addit. ad Petrum Ruys p. 2. regul. 8. n. 2.* & penes eum amicum P. Trimarchi, licet si non extarent, vt dixi priori sententia profus adhaerem, cum sit communis inter Doctores: & nouissime, me citato, Pater Pellizarius in *Man. Reg. tom. 1. tract. 5. cap. 9. sect. 3. num. 8.* illam teneat, non obstante supradicta declaratione Cardinalium, cum, ait ipse, non faciat legem vniuersalem, sed tantum opinionem probabilem.

3. Notandum est hic obiter, pro Defunctis communiter dicendas esse Missas de Requiem; tum, quia specialiter ad id ordinatæ sunt ab Ecclesia: tum etiam, quia in illis preces speciales pro defunctis fundantur: & ea ratione Sorus *dist. 45. q. 2. art. 3.* vocat eas Missas magis meritorias, & satisfactorias pro Defunctis: aliunde tamen fieri potest compensatio per hoc, scilicet, quòd Missæ de Sanctis communiter sunt maiorum deuotione; Missæ verò de Requiem ex quadam consuetudine non ita excitant; deinde putandum est, Defunctos plurimum iunari precibus Sanctorum, in quorum honorem Missæ dicuntur: & hac in re conlulendum esset, quòd docet Fraxinell. *sect. 4. §. 4. n. 20.*